ДА ЖИВЪЕ БРАТСКАТА СЪВЕТСКА АРМИЯ

Год. I — Варна, 16 септемврий 1944 г. — Цена 2 лева — Брой 8

БЮЛЕТИНЪ НА ГР. ВАРНА

Редакционенъ комитетъ:
Д. Генеавъ
М. Пуховска
Д. Дъ[illegible]ровъ
Г. Н. Димитровъ
В. Атанасовъ

Телефони: 21 21, 21 22

Отговоренъ редакторъ: В. Атанасовъ

Достойни за Отечествения фронтъ!

Всички добри и честни българи въздъхнеха съ облекчение, когато властьта бѣ поета отъ Отечествения фронтъ. Благотворнитѣ послествия се почувствуваха веднага, както въ вѣшното, така и въ вѣтрешното положение на страната ни.

Преди всичко се явиха на лице необходимитѣ условия за излазане отъ положението на война съ великия братски русски народъ и съ силитѣ на западнитѣ демокрации. Сега при насъ сѫ храбритѣ войници на Съветския съюзъ, които освободиха страната ни отъ хитлеристката напасть. Българскиятъ народъ доби и възможностьта да сътрудничи дейно съ другитѣ балкански народи, за да се създадатъ основитѣ за бѫдещото мирно развитие на Югоизточна Европа въ духа на добросъседско разбирателство и сътрудничество.

Вѫтре въ страната изчезна принудата която потискаше проявитѣ на свободната мисъль, на честнитѣ стремежи. Тури се край на прословутия авторитаренъ режимъ, чийто последствия за страната ни бѣхо само отрицателни: невѫзѫ—скѫсване съ всички свободолюбиви народи, вѫтре — необуздано трупане на богатства отъ близкитѣ на властьта, отъ безсъвѣстнитѣ спекуланти и материалното съсипване на широкитѣ народни маси.

Днесъ ние трѣбва бързо и смѣло да преустройваме страната върху спасителнитѣ начала на управлението, провеждано отъ Отечествения фронтъ. Трѣбва да напрегнемъ всичкитѣ си сили, за да заличимъ тежкитѣ следи отъ неотдавнашното минало.

Трѣбва да дадемъ сѫлното си съдействие на героичната Червена Армия, която наредъ съ българската войска да изгони хитлеристкитѣ орди и тѣхнитѣ сподвижници отъ Балканитѣ. Трѣбва да покажемъ на свѣта своя истински ликъ на демократиченъ и свободолюбивъ народъ.

Всички трѣбва да заработимъ неуморно за възстановяването на нормалния стопански животъ въ страната, за премахването на спекулата и другитѣ видове незаконно заобтягване и за подпомагането на материално слабитѣ и изтощени народни слоеве.

Ние трѣбва да създадемъ свободна, благоденстваща и щастлива България. И затова, трѣбва да изоставиме своитѣ лични интереси и себични стремежи предъ благото на народа и държавата.

Да не остане ни най-малкиятъ намекъ отъ престѫпнитѣ прояви на миналия омразенъ режимъ! Да се покажемъ достойни за великото дѣло, което лежи предъ строителитѣ на утрешна България!

Да бѫдемъ достойни за Отечествения фронтъ!

ДА ПРОЧИСТИМЪ КООПЕРАЦИЯТА!

Потисната отъ мръвшкия фашистки режимъ, кооперацията кратеше до днесъ далечь отъ своя пѫть на истинското си призвание!

Колчемъ пѫти отдѣлни кооперативи, водени отъ истински народни синове неправѣха опитъ да си поставятъ за разрешение з дачи отъ по-социленъ характеръ, престѫпваха рѫка на противонародната фашистка власть хващане най-безцеремонно тия смелчаци, изхарляше ги отъ кооперацията и ги насѣняваше въ затворитѣ. Не тѣхнитѣ мѣсте биеха поставени фашизирани, безотговорни и проти-кооперативни елементи.

Честнитѣ и безкорисни кооперативни служители трѣбваше да воюватъ цѣлъ животъ съ фашизирваната управа въ лицето не управителитѣ съвети и директоритѣ. Тѣзи служители не останехѣ чужди на народнитѣ борби. Напрочь въ, въ последнитѣ години много отъ членоветѣ на безсмертнитѣ партизански отреди се рекрутираха отъ касиеръ-кѣловодителитѣ на селскитѣ кооперации, които нѣмѣрихѣ именно въ читалищното истинското си призвание.

Днесъ, когато властта на Отечествения фронтъ е вече фактъ и която се постиже съ цената на силни жертви, кооперацията не може да остане на страна. Точно днесъ тя ще имѣ пълната възможность да се развива свободно, за да отгоства по единъ нейнъ-решителенъ на чинъ народнитѣ интереси.

За цельта, обаче, се налага една безпощадна чистка въ редоветѣ на ржководнитѣ и отговорни срѣди, като се избиратъ и назначаватъ истински кооперативни ратници, антифашисти.

Вѣнъ фашиститѣ отъ кооперациитѣ!

Да живѣе и прѣвде истинската кооперация, която съ пѫлната покрепа на Отечествения фронтъ дейно ще участвува за стопанския възходъ на народа.

П. Чилдавъ

ЕДНО ПЪТУВАНЕ ВЪ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗЪ

Въ нюйоркското списание „Лайфъ" е обнародвано становището на председателя на американската търговска камара Е. Дж. Джонстонъ за настоящото пѫтуване въ Съветския съюзъ.

„Въ продължение на шестѫ седмици, които прекарахъ въ Съветския съюзъ въ качеството си на официаленъ гостъ, — пише Джонстонъ, — имѣхъ ми позволяхѫ да пѫтувамъ нѣкого си изкачъ, и да разговарямъ съ всякого. За мене бѣхо отворени всички възможности. Азъ видѣхъ нѣкои и що-които обикновено не се показватъ на чужденцитѣ.

„Скоро стигнахъ до заключението, че нѣкога ние непрекъснато сѫмнѣ за Русия порѫки официалната вѣтрешенность, които се прилага на само за да се скрие-тъ важни събития, но и за да се скрие липсата отъ такива.

„Въ Америка ние сме наклонени да показваме на по-ситѣ отрицателнитѣ страни. Като пѫтувахъ изъ Русия—по Москва, Ленинградъ, Уралъ, Сибирь и азиатскитѣ републики, азъ винаги се постарахъ за цель да оценявамъ основа, която важнѣ и чувамъ, отъ гледна точка на възможното влияние на тѣзи фактори върху съветско-американскитѣ отношения въ бѫдещето".

Нѣкои отъ тѣзи сѫ доводи Джонстонъ до три главни изводи:

„1. Следъ възстановяването на мира, Русия и Съединенитѣ щати ще разполагатъ съ по-голѣмата часть отъ военната и промишлената мощь на цѣлия свѣтъ. 2. Мирнитѣ нашитѣ обществено-политически системи да сѫ диаметрално противоположни, между тѣхъ нѣма нерѣшими стопански или територилни конфликти.

3. Сѫжбата на свѣта, въ значителна степень, зависи отъ обоюмното разбиране и сътрудничество между Русия и Съединенитѣ щати. Може би за мене, като дѣлови чѣовѣкъ, е естествено чувството, че най-добрилтъ начинъ да се получи това взаимно разбиране се заключвая въ значителното разширяване на стокообмѣна и обмѣна на услуги между двѣтѣ страни."

Въ края на своята статия Джонстонъ изказва още нѣколко забележки за съветско-американскитѣ отношения:

„Ясно е, че днесъ руското правителство се чувствува по-вярно, отколкото когато и да било отъ начало то на революцията, — пише той. — Подъ влиянието на войната народътъ се е обединилъ по-тѣсно. Нѣщо повече, народътъ сѫществена сѫта сила

„Русия действително е страна на огромни източници, но тѣхното развитие много години ще поглъща нейчета енергия. Нейнитѣ ржководители сѫзнаватъ, че въ тѣхния пѫть има много препятствия, напримѣръ, неопитностьта на промишлениятѣ работници, суровостьта на климата и огромнитѣ разстояния.

„Всичко чуто отъ мене въ Русия ме убѣждава, че Съветскиятъ съюзъ има намѣрение да запази своята система. Но ние имамъ сѫ СССР общо цѣль—дългъ периодъ на строителенъ миръ и растѫща търговия. Ако двѣтѣ страни водятъ честно и открита игра, то утре ние щемъ можемъ да работимъ неедно и неедно да въ́рнемъ дѣла".

Джонстонъ описва разрушенията въ Сталинградъ, които той видѣлъ отъ скоро.

„И все пакъ,—продължава той—ние видѣхме, какъ хората работятъ и се решаватъ въ развалинитѣ. Нѣмъ какъвъ чо инозиемство отъ тази хора сѫ руски жени, които сѫ характерната за тѣхъ енергия и решимость започнатъ да възстановяватъ градъ. Ранчетѣ сѫ дълбоки и тежки. Но Сталинградъ се възроди́ва като фениксъ отъ пепелта. Самото му име — градътъ на Сталинъ—е залогъ за това, че въ края на краищата той ще бѫде единъ отъ нейнитѣ производителнитѣ градове на Русия, силенъ на труда и възраждането."

Като описва съветскитѣ методи за увеличаване на производството, Джонстонъ изтъква, че стимулитѣ за това сѫ разнообразни и многобройни. Работницитѣ, които увеличаватъ производителностьта, получаватъ много награди.

Джонстонъ високо цени работата на съветскитѣ жени въ промишлеността, индустрията и другитѣ области. Като описва военната болница въ Москва, той казва, че особено впечатление ми е направило отдѣлението на раненитѣ партизани.

„Нѣкои отъ тѣхъ ми разказаха, че изиграли огромна роля въ блестящитѣ успѣхи на Червена армия—пише Джонстонъ.—Азъ бихъ искалъ да положа вѣнецъ върху неизвестнитѣ гробове на загиналитѣ героични жени.

Като описва свойто пѫтуване въ Ленинградъ, Джонстонъ се възхищава отъ героизма на ленинградскитѣ работници, които сѫ продължавали работата подъ падащитѣ бомби. По-водъ на пленоветѣ за възстановяването на Ленинградъ, той казва: „Азъ съмъ запознатъ съ плановетѣ на градовете въ Америка, но когато видѣхъ плановетѣ на Ленинградъ, бѣхъ смаянъ отъ кражоворъ и архитектурната смелость, които се разкриваѣ въ тѣхъ".

Джонстонъ пише за огромно-по-мащабенъ мащабъ на Съветския съюзъ. Той изказва уважение на индустриалнитѣ центрове, напримѣръ на Магнитогорскъ, Свердловскъ, Новосибирскъ и Челябинскъ, и особено високо оценява бързото продължаване на индустрията къмъ изтокъ въ времена на войната, безъ да се гледа на колосалнитѣ трудности.

За своя разговоръ съ Сталинъ Джонстонъ казва: „Сталинъ се ползува отъ остъръ, язвителенъ хуморъ, за да доведе една или друга мисъль до съзнанието на събеседника си. Той не търпи изискванитѣ и уклончиви дипломатически речи. Въ разговора си той е прямъ и откроенъ и о-ква отъ своя събеседникъ сѫщото.

Азъ съмъ убеденъ, че руситѣ предпочитатъ да имѣятъ работа съ откроени представители на другитѣ страни, подобно съ хора, които сѫ постигнали успѣхъ въ свѣта на работата. Руситѣ най-много се възхищаватъ отъ американския производственъ геній. На вѣшки чужѣкъ, който символизира това производство, какъвто е бѫдещо негового отношение къмъ съветската система, е осигуренъ сърдеченъ приемъ".

„Маршалъ Сталинъ,—продължава Джонстонъ, — на помощь да пре вмѣ на американцитѣ неговото благодарность за помощта, оказана отъ тѣхъ на Съветския съюзъ. Тѣй силенъ искренъ интересъ къмъ възможноститѣ по бѫдещо сътрудничество и надежда за огромното изследване на дѣловитѣ сношения съ тѣхъ следователно.

„Дори ожде възможно да се организиратъ взаимно изгодни условия за кредитъ, и идеологическитѣ разногласия не трѣбва да пречатъ на това.

„Бѫдейки мааръ народъ, ние търгуваме съ страни, които нѣкога различни отъ нашата политически и стопански системи, докато тѣ не се интересуваха отъ нашитѣ вѫтрешни работи. Такава обще нашата политика въ нечаютото Тиване е нашата политика днесъ. Не този свѣтъ никога не е имало тождествени социални, политически и стопански системи".

(Изъ в. „Правде" отъ 10. IX 1944 г.)

ЗАПОВѢДЬ № 347

на министъра на войната, на министъра на вѫтрешнитѣ работи и на главния щабъ на въстаническиятѣ войски

Въ течение на много години българскитѣ фашистки правителства въ сътрудничество съ терориститѣ гестаповци, бѣхъ въ кръвавъ инквизиторски походъ срещу българския народъ, неговитѣ организации и патриотичнотo народно войнство.

9 септемврий нанесе смъртенъ ударъ върху тая противонародна предателска система; 9 септемврий откри нова ера на израждането на демократично благоденстващата и мощна България.

Но опасностьта отъ арѫщата на старото все не е отстранена и та ще сѫществува до тогова, докато не бѫдатъ унищожени напълно и последнитѣ гъзи отъ хитлеровитѣ орди на Балканитѣ, докато бѫдатъ безпощадно смазани предателитѣ на българския народъ, явни и скрити фашисти и хитлерови агенти.

Его защо:

1. Народъ и армия трѣбва да бѫдатъ единни, както запазватъ пълна организованость и порѫкъ. Противникътъ е лишенъ отъ досегашнитѣ си несъобразни мѣрки въ борбата срещу българския народъ, но той отново лесно и бързо се нагелча за борба срещу българския народъ. Той ловко си служи съ други опасни средства за разлагане и деморализация на българската войска.

2. Да се издиряватъ и предаватъ на сѫдъ всички провокатори, подстрекатели и народни Забрянка се всѣко посегателство, обезоружаване и арестуване на офицери отъ войници или други лица.

3. Въ случай на проявление отъ страна на офицери, да се донесе веднага на главния щабъ на народно-освободителната армия, като по канелния редъ ще бѫде изискано отъ военнитѣ власти вземане и налагане на съответнитѣ мѣрки.

4 Вменявамъ въ дългъ на всички офицери, подофицери и войници да спазватъ строго военната нерархия, чинопочитание и установенитѣ правила за отдаване честь и външно стъмняване.

Нарушителитѣ на горната заповедь ще се преследватъ най-строго Всички нарушители на дисциплината и ел-ството въ армията ще бѫдатъ третирани като врагове на народа, на отечественофронтовска България.

14 септемврий 1944 година
Столица София

Ген. майоръ-м-ръ на войната
(п). Деманъ Величъ
Министъръ на вѫтрешнитѣ работи:
(п). Юговъ
Главенъ щабъ на въстаническитѣ войски
(п.) Благой Ивановъ

СЪОБЩЕНИЯ ИЗЪ ОБЛАСТЬТА

Кюстендилъ, 14. септемврий 1944 г. Комитетъ на Отечествения фронтъ въ гр. Кюстендилъ съобщава:

На 8 септемврий т. г. чехи отъ освободителна армия на Червена Армия влѣзохѫ въ гр. Кюстендилъ. Площадятѣ предъ градскиятѣ градина бѣ почерпнѣлъ отъ народъ. Кюстендилъ не помни никога такова въодушевление. Червената Армия бѣ посрещната съ спокойна радость и настъ-вашо ура.

Съ кратка рѣчь председателя на комитета на Отечествения фронтъ въ гр. Г. В. Гочевъ посрещнѣ представителитѣ на освободителната армия съ „Добра дошли" въ нашата земя, благодари сърдечно отъ имѣто на добруджанци и призова народа къмъ борба противъ фашизма.

Образувани сѫ комитети на О. Ф. и въ гр. Белчинъ и въ цѣлата белчишка околия, посрещнати съ възторгъ отъ населението.

Съобрено и въ духа на новата отечественофронтовска власть, комитетѣ вѫтрешна на администрацинния, банковъ и сѫдебенъ персоналъ, както и на всички стопански фактори да продѫжѣтъ нормално своя животъ за благото на българския народъ.

Отъ комитета

ОБЯВА

Държавното сѫдебно-техническо училище въ гр. Варна съобщава, че продѫжава да записва нови ученици за учебната 1944/45 год.

При училището има добре уреденъ столъ.

3.6 3516 — Отъ дирекцията

СМЪРТЪ НА НѢМСКИТѢ ОКУПАТОРИ!

ВЪНЪ И ПОСЛЕДНИЯ ГЕРМАНЕЦЪ ОТЪ БЪЛГАРИЯ

Последенъ часъ

Москва 16. Съветско осведомително бюро. Комюнике за военните действия на 15 септемврий

На 15 септемврий северно отъ варшавското предградие Прага нашитѣ войски, наедно съ частитѣ отъ първата полска армия, съ упорити боеве завладѣха населенитѣ мѣста Риня, Белоджки, Александровъ, Станиславовъ, Изабела, Белоленка, Анополъ и други.

Южно отъ града Сенокъ нашитѣ войски съ бой завладѣха града Лиска, а сжщо голѣмитѣ населени мѣста Бона, Жозвецъ, Лукови, Угерце, Руденца и други, както и ж. п. центъръ Угерце.

Въ Северна Трансилвания нашитѣ войски, действащи съвмѣстно съ румънскитѣ войски, завзеха желѣзопжтния възелъ, градѣтѣ Тълнца и се боеве завладѣха повече отъ 40 други населени мѣста, между които голѣмитѣ селища Совата, Чиной, Мадяровъ, Ковата, Бардоша и други и желѣзопжтнитѣ станции Совата и Йозвечко.

По другитѣ части на фронта—действия на разузнавателнитѣ части и боеве отъ мѣстно значение.

На 14 септемврий нашитѣ войски по всичкия фронтъ простреляха и унищожиха 110 германски танка.

Въ въздушни боеве и отъ огня на противовоздушна артилерия бѣха свалени 72 германски самолета.

Масово нападение на нашата авиация върху Будапеща

Презъ нощьта на 15 септемврий наши самолети за далечно действие извършиха отново масово нападение върху столицата на Унгария, градъ Будапеща.

Въ резултатъ отъ бомбардирането на индустриални и военни обекти въ Будапеща избухнѣха повече отъ 35 пожара, отъ които повече отъ 20 имаха много голѣми размѣри.

Нашитѣ бомби разрушиха единъ мостъ надъ Дунава и много индустриални, строителни и други предприятия. Силнитѣ огньо на пожарнитѣ се придружаваше и отъ голѣми взривове.

Пламнитѣ отъ пожарнитѣ бѣха наблюдавани отъ нашитѣ летци при завръщането имъ до едно разстояние отъ 250 клм.

Тържествено посрещане на Червената Армия отъ населението на освободената Прага

Населението на Прага, предградието на Варшава, за възторженъ приемъ на съветскитѣ войски, които бодиха Прага отъ германскитѣ поробители.

Въ време не уличнитѣ боеве за завладяването на населението самоотвержено помагаше на съветскитѣ бойци.

Подъ огъня на непрятелската артилерия, рискувайкити си, жени и девойки изнасяхе ранениятѣ съветски изъ линиятѣ на бой.

Въ освобождението на Прага, жителитѣ сърдечно прѣдаваха червенитѣ командири и войници въ домоветѣ си. Населението се стреми всѣкакъ да изкаже благодарностьта си на освободителитѣ Червена армия.

Жителитѣ на Прага разправятъ за преживѣнитѣ ужаси презъ время на германската окупация, за изтезанията, които е трѣбвало да понасятъ и за всички злодействата извършени отъ хитлериститѣ.

Подъ заплахата съ разстрѣляне, жителитѣ на Прага сж били откарвани на принудителна работа въ Германия. Мнозина сж успѣли да се укрийтъ и сега сж излѣзли при пристигането на съветскитѣ освободители.

Извършено бѣ тържествено погребание на съветскитѣ бойци, загинали като храбреци. Мѣстнитѣ жители взеха единодушно участие въ погребанието.

Жителитѣ украсиха съ цвѣтя гробоветѣ на загинлитѣ герои за освобождението на Прага.

Командването на Червената Армия оказа помощь на населението съ хранителни продукти, тъй като по време на германската окупация жителитѣ сж страдали отъ гладъ и отъ липсата на всичко необходимо за животъ.

Тукъ трѣбва да се отбележи, че въпрѣки взмигнатия шумъ отъ командира на тъй нареченитѣ поляски войски генералъ Борь, за неговата дейность срещу германцитѣ въ Прага, *пак превзимането на тоза предградие не е бяло намѣрено нито единъ полски войнъкъ или подземнаятъ армия.*

* * *

Северно отъ Прага нашитѣ войски продължиха своето нападение. Укрепени въ окопи, отдѣлни укрепления и въ желѣзопжтни насипи, германскитѣ части оказаха упорита съпротива на нашитѣ войски, действащи наедно съ частитѣ отъ първата полска армия.

Нашитѣ войски стремително нападатъ противника и го изгонватъ отъ позициитѣ му. При нашето нападение противникъ бѣ отхвърленъ отъ града Анополъ, който бѣ презетъ отъ нашитѣ войски, наедно съ редица други населени мѣста.

Нашитѣ ланци нанесоха редица мощни удари върху непрятелскитѣ позиции и съсрѣдоточенията. Въ въздушни боеве и отъ огъня на противовоздушната артилерия бѣха свалени 13 германски самолета.

Въ четиримдневнитѣ боеве за освобождението на Прага съветскитѣ войски и частитѣ отъ първата полска армия унищожиха 8,000 германски войници и офицери, 70 танка и самоходни орждия, 54 полеви орждия, 380 картечници и други оржжия.

Взети бѣхе трофеи, между които 8 съвсѣм запазени танка, 4 бронирани транспортни коли и 62 орждия.

Въ съветски ржце паднахѣ въ плѣнъ 400 войници и офицери.

Южно отъ града Сенокъ нашитѣ войски водиха насжпателни боеве.

При Луковъ германскитѣ войски се хвърлиха въ 6 последователни нападения.

Като изтощиха и разнебитиха противника, нашитѣ войски го отхвърлиха назадъ. На бойното поле останаха труповетѣ на 600 германски войници и офицери.

Частитѣ отъ Н-ското съединение преминаха рѣката Санъ и завзеха града Лиско. Противникътъ понесе голѣми загуби въ хора и войнски материали.

6 съветски самолета шурмовики, подъ командата на гвардейски лейтенантъ Варивновъ, придружени отъ 2 изтрѣбителя, нападнаха противникови танкове и артилерийски позиции.

Да изградимъ работническитѣ

професионални организации въ подкрепа на Отечественния фронтъ!

Помнятъ българскитѣ работници, че съ разгурване на народнитѣ партии бѣхе разгурени и работническитѣ партийни организации. Българското работничество бѣ обезправено потискано и експлоатирано най-жестоко. Онѣзи му бѣ правото да води какъвто и да е борба за защита на своя хлѣбъ. Неговата надница достигна до страшно низка размѣри.

Спорѣдъ данни на официални анкети бѣли сж константираи надници до 6-8 лева въ чиликмарската индустрия, а срѣдната надница на българския работникъ не надмиваваше 30-35 лева. То бѣхе времена на страшни изнасилвателства надъ работничеството.

Помнятъ варненскитѣ работници стачката въ прежвѣната фабрика „Цѣръ Горисъ". Работницитѣ се борихе за едно по-голѣмо ялко хлѣбъ за себе си и за своитѣ деца. Но то бѣ бито, гонено и стрелано.

Минаха години. Работничеството стреднаѣ м се борѣше. Трѣбваше да му се даде отдушникъ, залъгалка. Българскитѣ послѣдователи на фашизма намѣрихе „формулата": съсловно-корпоративно управление. Така се създадохе незаконнѣ професионални синдикати—обрезуе се тъй наречения Български работнически съюзъ.

Дали борба води българското работничество, за да направи отъ тоя съюзъ една професионална организация на работничеството за защита на своитѣ професионални интереси. Но фашистката власть съ своитѣ оржжия не позволи това. Тя обърна професионалната организация на българското работничество въ свой политически инструментъ за още по-безсрамно потискане на българското работничество.

Въ неговата срѣда нахлѣзхе хора, чужди на работничеството, на неговитѣ болки и интереси. Всѣкакви неспособници жедни за власть и кариера, ту станаха „представители и водачи".

Знаятъ всичкитѣ работници какво ставаше и тукъ. За страшна подигравка съ него, то бѣ „залъгано", представяно, водено" отъ „голѣмитѣ свои защитници" Борисъ Поповщи, Мавко Шайтановщи, Цимчевци и тѣмъ подобни. И варненското работничество трѣбваше да търпи това, защото бѣхѣтъ пѣсъчнитѣ торби и парабелитѣ вхсѣкъ подъ главата му.

Но най-сетнѣ тоя оловенъ мракъ се пресѣка. Българскиятъ народъ, възлавяванъ отъ Отечественния фронтъ, грабна най-сетнѣ сждбинитѣ си въ своитѣ ржце, свали диктаторската хитлеристка, кърлава власть и провъзгласи свободната народна власть.

Но тази власть трѣбва да бѣде подкрѣпена още по-енергично отъ българския народъ и отъ неговия предѣнъ борчески отрядъ—българското работничество.

Ето защо, повелителенъ дългъ е на варненското работничество до изгради своитѣ професионални организации, да се сплоти масово въ тѣхъ, за да бѣде въ пълнѣ подкрѣпа на Отечественния фронтъ.

Време нѣма, дреги работници. Не работа за бързо сѣтаване на силни и стегнати работнически професионални организации и за прогонванато на всички продажни елементи, на всички кариеристи и хитлеристки агенти отъ тѣхъ.

Да живѣе варненското работничество!

Да живѣе Отечественятъ фронтъ — единственятъ стрежъ на българския трудъ! Да му дадемъ пълнатѣ си подкрѣпа!

Йор. Халачевъ.
печатарски работникъ

Съюзническото настъпление

срещу Германия

Москва 16 ТАСС. Военнитѣ действия на западъ спорѣдъ съобщенията на съюзническия генералъ-щабъ се развиваятъ сега въ северозападна Белгия въ областта на Леополдовия канелъ и при града Ахенъ, като съюзническитѣ части преминаха германската граница.

Южно отъ Сенъ Вито съюзническитѣ войски пробиха вредитѣ позиции на линията Зигфридъ и напредваха се 10 кило метра.

Въ долината на Мозва германцитѣ продължаватъ да се съпротиваватъ и да извършватъ противонападения.

Южно отъ Ниеск частитѣ на съюзническитѣ войски продължиха напредването си вчера и презъ нощьта.

Вчерашнитѣ лондонски вестници съобщаватъ, че следъ преминаването на белгийско - германската граница съюзническитѣ войски сж напредвали 10 километра и сж достигнали югоизточно отъ града Ахенъ кждете се намирали на 2 клм отъ центъра на града.

Настъплението срещу Ахенъ са извършва отъ две посоки. Съюзническитѣ части сж пробили отбранителнитѣ линии на града.

Съюзническитѣ самолети взиматъ голѣмо участие въ боеветѣ и обстрелватъ германски артилерийски и противовъздушни гнѣзда.

Въ тоя време са появи едно ято германски изтрѣбители. Завѣрза се ожесточенъ въздушенъ бой, въ време на който бѣхѣ свалени 5 германски самолета. Нашитѣ летци не загубиха нито единъ самолетъ.

* * *

Въ Северна Трансилвания нашитѣ войски продължаватъ успѣшно своето насжпление.

Частитѣ отъ едно наши съединения, действащи съвмѣстно съ румънскитѣ войски, очистиха отъ противника редица населени мѣста.

Германскитѣ и унгарскитѣ части бѣхѣ изгонени отъ Торнция въ-вѣзна м. п. центъръ.

Преследвайки противника, единъ съветски кавалерийски ескадронъ обкружи и разгроми една германска войскова група.

По други участъци на фронта съветски и румънски войски съ стратегически маневри нанесоха на противника голѣми загуби и взехѣ въ плѣнъ 1200 германски и унгарски войници и офицери.

* * *

Възлушнитѣ сили на северния съветски флотъ потопихѣ въ Баренцово мора единъ германски патрулоносечъ и единъ стрежевъ корабъ.

О вечъ това наши бързи торпедни катери торпилирахѣ и потопихѣ двѣ непрятелски транспортни параходи.

Съветски самолети нападнахѣ въ Финския заливъ непрятелски кораби. Единъ транспортенъ корабъ отъ 7,000 тона, единъ стрежевъ корабъ и 3 трелера бѣхѣ засегнати съ прѣки попадения на бомби и потопихѣ.

Г-на Минка Дончева и Г-нъ Генко Петровъ Цѣтковъ
СГОДЕНИ
Варна 1 1-3523 Варна

Г-на Христина Е. Йонайтова и Г-нъ Стоянъ Н. Бурдуковъ
студентка студентъ
ще се вѣнчаятъ утрѣ 17 т. м. въ Катедралната църква въ 11 ч. пр. обѣдъ. Поздравленията се приемятъ въ къщата на
За телеграми: Ст. Борсуковъ, „Нишъ" 14
Варна 3900-1-2 Оморгъ

Скръбна вѣсть

Съ сакрушени отъ скрѣбъ сърца съобщаваме на роднини, близки и познати, че многообичания ни синъ, внукъ, шурей и деверъ,

НИКОЛА АТ. ИЛИЕВЪ
(школникъ) на 25 год.

следъ кратко, но мжчително болуване почина на 10 сент. 12-15 ч. по обѣдъ въ санаториума Искрица.

Девѣчъ отъ всички, въ тъй хубавитѣ си младежки години ни остава вѣчна да скърбимъ по тебѣ, скжпи Кольо.

Да бжде вѣчна паметьта му Богъ да го прости.

Отъ опечалениятѣ

1-1-3522

Линията Зигфридъ подъ ударитѣ на съюзническитѣ войски

Москва 16, ТАСС. Дописникътъ на Ройтеръ съобщава отъ германската граница:

Вие наближихме управлението на линията Зигфридъ. Отъ мѣстото, кждето се се немоване, виждаме какъ нашата авиация разсрамяза артилерийскитѣ и картечнитѣ гнѣзда въ преднитѣ части на германскитѣ укрепления.

Нашитѣ танкове и артилерията ни сжщо ожесточено обстрелватъ непрятелскитѣ позиции.

Техническото образование въ Ленинградъ

Москва 16. ТАСС. Въ техническото училище въ Ленинградъ сж постжпили сега 10,000 младежи. Голѣма часть отъ тѣхъ сж участвували въ партизанскитѣ войски, действащи въ германския тилъ.

Избухнали стачки въ Северна Италия

Москва, 16. ТАСС. Военното осведомително бюро на Съединенитѣ щати предава съобщението на швейцерския вѣстникъ „Базлеръ Нях рихтенъ", че въ окупираниятѣ отъ германцитѣ градове Генуя, Болоня и Редиго-иелъ Емилия е избухнала обща стачка.

Прекратена била изцѣло работата още въ Стреза и Паланца. Въ Милено, Турино и Новара сж избухнали частични стачки.

Амнистия за ученицитѣ изключени по З. З. З. Д.

По решение на учителския съвѣтъ и на зрѣлостната комисия при Варненскитѣ мжжки гимназии всички ученици, на които е било наложено наказание по Закона за защита на дѣцата се амнистиратъ, учебната имъ година се зачита и иматъ право да се запишатъ въ по-горнѣ класъ.

Завѣршилитѣ успѣшно осми клас ще получатъ зрѣлостно свидетелство.

Съобщение

Варненското данъчно управление съобщава, че крайнитѣ срокъ за изплащане безъ глоба данъка върху наемитѣ за II-то четиримесечие на 1944 год. (отъ 1 май до 31 августъ) е до 20 септемврий т. г. вкл.

Изплащанието на данъка стане съ жжти свидение обр. „Г", които се продаватъ въ архивата на управлението I-а етажъ.

Данъцоплатци, които пропустнатъ да платятъ данъка върху наемитѣ и да подадатъ свидения обр. „Г" до 10 т. м. вкл. ако сторятъ това до 10 октомврий т. г. вкл., плащатъ данъкъ съ 10 на сто увеличение (глоба) и 1 на сто лихва закъснение, следъ които дата данъка върху наемитѣ ще се плаща въ пъленъ размѣръ и се 1 на сто лихва, месечно

ХРОНИКА

Родолюбивата на „Бюлетина на гр Варна" съобщава, че приема, презъ цѣлия денъ всѣкакви обяви, реклами и публикации.

Варненското окилийско комисарство на снабдяването съобщава на гражданството, че за месецъ септемврий т. г. всѣко дете що получи означената въ разпредѣлителната карта дожба захаръ като купона трѣбва да бжде подпечатанъ отъ комисарството съ ринско IX. Сжщото важи и за сиренето. Захаръ може да се се получи отъ всѣки бакалски и кооперативенъ магазинъ.

Варненскиятъ Областенъ сждъ съобщава, че всички насрочени дѣла за 18, 19, 20, 28 и 28 септемврий 1944 година се отсрочаватъ.

Варненското данъчно управление съобщава на данъкоплатцитѣ отъ гр. Варна и околията, че всички служби на сжщото, които бѣхѣ евакуирени въ с Новградецъ сж се завърнали въ гр. Варне, кждето ще стане въ бжкаще плащането на данъци, разни справки и пр.

Съюзъ на българскитѣ адвокати, клонъ Варна Мѣстнитѣ комитетъ на Съюза на българскитѣ адвокати свѣкка организационно сѣбрание въ залата на Варненския областенъ сждъ днесъ 16 т. м. въ 10 ч. пр. обѣдъ съ дневенъ редъ

„Новото политическо положение—Отечественния фронтъ".

Присжтствието на всички членове на съюза е задължително. Покаватъ се и нечленове да присжтствуватъ на сѣбранието.

1-1-3521 Отъ комитета

Загубенъ портофалъ съ лична карта, удостовѣрение, билетъ и др. документи на имѣ Артюнъ Ервангозъ Артюновъ, живаещъ ул. „Преславъ" 21. Който го намѣри да го донесе срещу възнаграждение на горния адресъ. 1-1-3519

Загубено ржчно кучѣрче на Евис. шосе до спирка Чапрешиковъ — преспѣхивата чешма. Който е намѣрилъ да го донесе на ул. „Дванаманъ" 30 срещу възнаграждение. 1 1 3520.

Загубена е дѣца. детска черна качена обувка по ул „Нишъ" отъ Хаджи до Стойновия ханъ. Умолява се лицето, което е я намѣрило да я донесе на ул. „Пирянъ" № 6 а, срещу прилично възнаграждение. 1 1 3526

Който знае гдѣ се намира Тодорка Сенова отъ гр. Добричъ, 70 год, нашата стара майка, да ни съобщи или да ѣ дойде Хаджиевъ, бив. „Спиненца" 45 Варна, ще да се обадатъ на тел. 2261 Тя е напуснала дома ни преди три дни безъ да ни се обѣди, тъй като страда отъ умопомрачение, повелително отъ затворе зерова

1—1—5